

[Niels Helveg Petersen]

om han kan give mig en anden begrundelse end denne.

Af de øvrige ændringsforslag er der en hel del tekniske. Vi støtter forslaget om at anvende de samme divisorer som ved folketingsvalg. Vi støtter forslaget om, at der i selve loven kan stå »kandidatlist« og ikke nødvendigvis »parti«. Vi finder, at der også her i formuleringen ligger en smålighed og småchikane over for grupper i befolkningen, som ikke er og ikke ønsker at være organiseret som politisk parti.

Vi kan derimod ikke støtte de forslag, som kristeligt folkeparti har stillet. Vi kan heller ikke støtte det ændringsforslag, som er stillet af retsforbundet og andre, og som fastslår, at der ikke her ved valgloven sker noget, som ikke er i overensstemmelse med grundloven. Den danske valglov indeholder jo heller ikke regler om, at valgloven ikke er i strid med grundloven, så det er ikke nogen særlig logisk bestemmelse.

Jeg vil gerne sige – og det fremgår i øvrigt af, hvad jeg har sagt – at jeg er enig i, at i og med, at man overgår til direkte valg, sker der ingen ændring i Parlamentets beføjelser. Afgørende ændringer af Parlamentets beføjelser kan jo kun ske ved egentlige traktatændringer. Vi mener, at det, der står her, ikke hører hjemme i en valglov.

Det radikale venstre vil medvirke til lovforslagenes endelige vedtagelse, men det er en stor skuffelse for os, at det har vist sig umuligt at få rettet så meget som et komma i det forslag, regeringen har fremsat. Vi mener, det er et helt unødvendigt og utiltalende tromleri i disse sager, hvor man på flere vigtige småområder i lovgivningen kunne have givet indrømmelser, som ikke ville have været fundamentale, men som ville have vist, at man havde en vilje til at imødekomme nogen kritik af loven. Jeg mener, tromleri af den art er ganske overordentlig farlig for selve EF-sagen, når der i befolkningen meget let kan danne sig det indtryk, at der også i andre sager sker en nedtromling af andres synspunkter. Derfor mener jeg, regeringen og de øvrige partier, som står bag og modsætter sig enhver form for ændringer, faktisk foretager en uklog politisk handling, der ydermere på adskillige punkter er aldeles ulogisk.

Honoré (KrF):

Da vi jo ikke har dette lovforslag til første behandling, skal jeg fortrinsvis komme ind på spørgsmål, der har med ændringsforslagene at gøre, og deriblandt først og fremmest spørgsmålet om, hvem der skal være berettiget til at opstille kandidater til valg til Europa-Parlamentet. Vi mener – og det fremgår af vores ændringsforslag – at kun partier, der er repræsenteret i folketinget, skal have mulighed for at opstille kandidater til dette valg. Vi går derfor imod den del af lovforslaget, der indebærer, at andre partier end de i folketinget repræsenterede skal kunne opstille, og vi går også imod ændringsforslag, der vil gøre det muligt for grupper uden for folketinget, der ikke er partier, at deltage i Europa-Parlamentsvalget. Det skyldes ikke, at vi ikke kan se, at der kan ligge en demokratisk intention i det; det anerkender vi fuldt ud, og vi kan da godt se noget pænt i, at man har prøvet at tage hensyn til det. Det skyldes i hvert fald slet ikke, at vi er direkte mod Folkebevægelsen imod EF; det er altså ikke af hensyn til denne, vi har disse tanker. Hvis der havde været en folkebevægelse med et andet navn og et andet program, ville den også være ramt af den tanke. Vores ønske med og vores begrundelse for det ændringsforslag, vi har stillet, er, at også vi ønsker et nært samarbejde mellem folketing og danske medlemmer af Europa-Parlamentet, og vi har meget svært ved at se, at man kan få dette nære samarbejde og denne tætte opfølgning af, hvad Europa-parlamentarikerne foretager sig – denne idéudveksling mellem folketingsmedlemmer og Europa-parlamentarikere – medmindre man indskrænker det til folketingets partier at kunne opstille til Europa-Parlamentsvalg.

Det mærkelige er jo, at de fleste andre partier – jeg tror, næsten alle partier her i folketinget – deler dette ønske om et sådant tæt samarbejde. Men så bør man da stemme for vort ændringsforslag, for dette ændringsforslag anviser den eneste logiske vej til en sikker, partimæssigt forankret kontakt mellem folketing og Europa-Parlament.

Navnlig socialdemokraterne burde støtte vores ændringsforslag. Socialdemokraterne gik jo i sin tid ind for, at kun folketingsmedlemmer kunne vælges til medlemmer af Europa-Parlamentet. Så langt gik man altså for at sikre en sammenkædning af Europa-Parlamentet og folketinget. Nu anviste dette